

Abstrakt

Diplomová práce „Koncept multilateralismu v německé politice na Balkánu: německé uznání nezávislosti Slovinska a Chorvatska (1991) a Kosova (2008)“ se zabývá rolí Spolkové republiky Německo v procesu uznání nezávislosti nástupnických států Jugoslávie, a to v kontextu diskusí o proměně německého multilateralismu po sjednocení dvou německých států a normalizaci německé zahraniční politiky. Prostřednictvím disciplinované interpretativní případové studie jsou zkoumány vybrané situace, které byly z různých důvodů vnímány v německé politice a společnosti i v zahraničí jako nejkontroverznější: německý tlak na mezinárodní uznání Slovinska a Chorvatska vyvolal silnou kritiku a obavy, že Německo opouští multilaterální přístup při tvorbě zahraniční politiky směrem k unilaterálnímu prosazování vlastních zájmů; uznání Kosova v roce 2008 znamenalo ignorování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244. Cílem práce je detailně a v souvislostech popsat a interpretovat motivy a způsob jednání Německa ve sledovaných případech a otestovat tezi Rainera Baumanna o proměně německého multilateralismu „směrem k instrumentalističtějšímu chápání multilaterální spolupráce a orientaci na materiální a jiné národní zájmy“. Práce dochází k závěru, že se Spolková republika Německa ve sledovaných případech skutečně vydala cestou pragmatizace a instrumentalizace německého konceptu multilateralismu a civilní mocnosti. Zároveň však interpretace politiky Německa v procesu uznávání nástupnických států Jugoslávie nepotvrzuje Baumannovu hypotézu o tom, že je Německo v rámci normalizace své zahraniční politiky připraveno k otevřenému střetu se svými nejbližšími spojenci, jako jsou USA, Francie nebo Velká Británie. Německo se na Balkáně poučilo ze zkušenosti s aktivní rolí při uznání Slovinska a Chorvatska a v evropské politice vůči Balkánu hraje v současnosti spíše roli šedé eminence, která je vlivná, ale nikoliv dominantní.